

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Bauone confessore. Cap[itulum]. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense octobris occurrentibus. Fo. ccxliij.

Sedox vinum crescens desuper egreditur: ita q̄ per cellarū fundebatur. **C**hic aut̄ primus gentes francoꝝ sua doctrina ad fidem xp̄i conuertit. Cum autem clodoueus rex francoꝝ gentilis esset: nec ab uxore xp̄iana cōuerti posset: videntes q̄ infinitus exercitus alemanorū sup̄ se veniret: domino deo quē vt̄oꝝ sua colebat utrum voulit: q̄ si de hostibꝫ sibi victoriam concederer: moꝝ xp̄i fidem suscipere. Quod cum fuisse ad libitum affectus: remigium episcopum adiūt: t̄ se baptizari petiit. Eunḡ ad fontem venissent: et christina sacru non haberent: ecce colubā ampullā cū christinat̄ in rostro detulit: de quo regem pontifex liniuit. Hec aut̄ ampulla in remensi ecclesia usq; hodie cōseruat̄: t̄ inde continue reges francie inunguntur. Rex aut̄ xp̄ianus effectus volens remensem ecclesiam dotare: beato remigio dixit: vt q̄cum circuiter donec ip̄e meridie dormiret: tantū ei concederet. Quod t̄ factum est: sed dū quoddā molendinū haberet intra fines circuitus: molendinaris ip̄m dū circuiter cum indignatione repulit. Eunḡ remigius ei diceret: q̄ una secū habere molendinū cōmune paratus esset. Ille iterum eum retegit. Statimq; rota molendinū in contraria verti cepit. Sed cum molendinarius sanctum virum renocaret: vt molendinū cōmuniten secum haberer: ille q̄ ei respon disset: q̄ neutrius esse oportet: statim se terra aperuit: t̄ molendinū protinus deglutiuit. **P**reuidens remigius famam futurā cum in quadā valle bladī cumulos congregasset: rusti et inebriati sensis prouidentia deridētes: ignē in segetem supposuerunt. Quod ille audiens illuc venit: t̄ pro frigoꝝ etatis t̄ vespertino tempore: se qualefaciens: tranquillo corde dixit. Semper focus bonus est. Illi nō qui ignē accenderant omnes mares in genitibus diruti sunt: omnesq; femine gutturose fuerunt. Et tales omnes semper in villa ipsa deinceps extiterunt: quousq; per karolus disperse sunt. **H**ic etiam beatus episcopus inter alia per eum ostensam miracula pueriam quandam a morte corporis suscitauit. Qui t̄ in pace quieuit kalē octobris. **C**um autem corpus eius ad ecclesiā sanctorū timothei et apollinaris in pheretro deferetur secus ecclesiam sancti christophori: cedit adeo ponderare: q̄ nullatenus moueri poterat. unde coacti illi dominum rogauerunt: vt eis ostenderet si forte corpus illud in ipsa ecclesia ibi nulle sanctorum erant reliquie sepeliri vellet. Statimq; corpus leuisime intra ecclesiam tulerunt: ubi cum multa miracula fierent ecclesiam ampliarunt: t̄ facta crypta retro altera: dum corpus ibi ponere vellent: mouere strenum nullatenus potuerunt. Cum autem in orationibus pernoctarent: et media nocte omnes pariter obdormissent: in crastinum inuenierunt corpus sancti in ipsam cryptā ab angelis de-

portatum. Floruit circa annos domini. cccxv. **C**hic doctor illustris ecclesie dei in exponendis scripturis diuinis mirabilis et studiosus fuit: plurimq; opuscula condidit. Commentarios super psalmos cōpilauit. Super. iii. quos euangelia utiles expositiones edidit. **C**onfessio sancto Bauone confessore. Cap. f.

Auon q

t alonius per sanctum amāduz episcopū eluonensem: qui in gallia predicabat: et predone consuersus: et gandani reclusus est: vt ait sigibertus. Hic insuuenture seculi voluptatem prauis actibus exercens: habuit uxorem filiaz comitis odilonis: de qua genuit algadudē virginem ch:isti. Uxore autem defuncta altam susperducere voluit: sed interim a sancto amando ad penitentia conuersus relictis omnibus factus est clericus in cenobio gandanensi. Et dū fabricaretur cella: in qua inclidi debebat: vt ipse poposcerat: t̄ quidam ad opus cementum in curru deferret: canesq; multi eum circundantes sibi insultarēt: ille impatiens bauonē blasphemauit. Quem diabolus slico subuerso curru: vehiculum cum animalibus super eum profect: t̄ depresso extinxit. Quē vir dñi oratio ne lachrymis suscitauit. Quadā die cum visitter quendā: quem ip̄e secularis existens viderat: genibus illius prouolutus: veniam petit: t̄ ab eodē vix obtinuit: vt vincris ferro manus ac pedibus carceri traderetur: vt sic penitentiam ageret de cōmissio t̄ alijs scelerib⁹ perpetratis: vbi usq; in proximū exitus sui diē persistit: mira penitētia carnei atterens pecata sua continue defens. Hordeaceo pane cōnere mixto: t̄ potu modice aque contentus: vix lissimū cōllicium super stratum suum expensum habebat clueribus desuper aspersis: lapideq; capiti supposito domitabat. Et duz ad laudes deo solvendas surgeret: lapide ip̄m vix a duobus deferendū humeris batulabat. Ibi quoq; obedientia regule nunq; dimisit: et multa diaiboli tentamina deuicit. Quātū cum inde deinceps in dueris illi ferari et serpentum formis apparebat: sed mox ip̄m sopori deditū: angel⁹ eū in columbe specie confortabat. Eum autem morti appropinquaret ministrū suū misit: vt de uorum sibi presbyterū longe posita ad se vocaret: q̄ viatis cun sibi deferreret: que ignorante viam angelus dñi usq; ad presbyterū deduxit: illeq; ad bauonē concitus veniens: diuina ei sacramenta ministravit: statimq; vir dñi in pace quieuit kalē octobris. cuius obitus cōtinuo geltrudi virginis longius absenti diuinitus re-

B iii

Liber

Monus

uelatur: et quod ut sancti corpori vestimenta ad se pelliendum mitteret: mandatur: quod et illa fessinancer ad implere curauit: in quibus vir sanctus involutus sepultus fuit.

De sancto Piatore martyre, *Lap. xi.*

Piatore martyre apud tornacense oppidum passus est: qui cum beato dionysio epo suisque socijs ab urbe roma egressus: gallia predicationis causa expertus: et ab ecclie presbyter ordinatus fuit. Atque postmodum pro confessione nois Christi consumato martyrio ad dominum migravit kalen. octobris: ut ait ado.

De translatione sancti Germani, *Lap. xii.*

Translatio corporis sancti germani antifiodorei apud canisdem ciuitatem colitur kalendas octobris: quo vice die corpus eius de rauena translatum: ubi in pace dormierat: antifiodorus delatus est: quod regina placida ad galliam ut eidem in extremis argenti promiserat destinavit: ut supra dictum est in eius legenda pridie kalendas augusti. **C**um autem beatus germanus per ciuitatem vercellensem transiens: eusebium episcopum permisisset: quod in redditu eius rauennam per gentis ecclesiam: quam ille fundauerat dedicaret. audiens eusebium quod germanus defunctus esset: ecclesiam consecratus cercos accendi fecit. Sed quanto plus accendebat: eo amplius extinguebantur. Quod videns eusebius intellectus ecclesiam also tempore dedicandam. Eum ergo corpus sancti germani quod ad gallicas transferebatur: vercellas delatum esset: mox ut in ecclesiam ipsam inducitur: cerei omnes dimititus inflammatur. Tunc eusebius promissionis memor intellexit: ut quod germanus vivens se facturus promiserat: mortuus adimplerat. Sic talis dedicatione contentus ecclesiam dimisit. Et corpus ad ecclesiam suam datum ibidem honorifice conditum est.

De sanctis Leodegaro episcopo et Berino martyribus, *Lap. xiii.*

Eodegarus epus et gerinus martyres apud eduensem ciuitatem passi sunt tpe chiladerici regis francorum. Qui leodegarus dum esset epus eduenis clothario rege deceperat: voluntate dei et principi consilio chiladerici

fratre clothari adolescentem idoneum prefecit in regem. Hebronius vero maior domus regie theodoricus chiladerici germanum preficere nitebat: non proper regni conmodum: sed quod oibus odiosus iram regis et principii verebat. Timens

igitur regem hebronius: licentia obtenta monasterium introiit. Rex vero theodoricus: ne contra regnum moliretur in custodia derinebat: et parentia episcopi officia populi pace gaudebant.

Sed post aliquid tempore: rex malignorum confuso in tantum in leodegarum odium incitatur: quod opportunitatem mortis eius inquirebat. Episcopus vero blonde ferens: et inimicos et amicos amplectens: egit cum rege: ut in urbe: cui preterat: die pasche celebraret: et cum codice in mensa comunicaret. At vero cum audisset: quod rex eius morte perficere decreuerat: sic persecutorem perfugit: quod in luxurienti monasterio domino serviens etia hebronio: quod in ipso cenobio: in monastico habitu latitabat: deuote seruuit.

Post modicum rex moritur et theodoricus in regem sublimat. Leodegarius vero populi sui iachrymis et precibus motus: et abbatis imperio compulsus: ad sedem suam redit. Hebronius quoque statim apostatauit: et regis seneschalus est ordinatus.

Qui deterior effectus leodegarisi occidere nitebatur. Obiit igitur militibus eum cepit: Qui in habitu pontificali detinuntur: ab eisdem exculpati sunt: sicut et dimisissi. Post biennium vero sanctus leodegarius cum fratre suo gerino quem hebronius relegauerat: in palatiu regis adductus: dum ad irridiones hebronij sapienter et pacifice responderet: nequissimum ille fuisse gerinus lapidibus obruit: episcopum vero tota die nudis pedibus per quandam fluminum super acutissimos lapides decurrente deduci. Et audiens quod in his tormentis deum laudaret lingnam eius praefecit

fecit: et postmodum cuidam custodi tradidit. Ille autem usum loquendi non amittens predicationi populi instabat: predicens quomodo et qualiter hebronius mortuus erat. Ut etiam immensa in modum corona eum circundedit.

Quod hebronius audiens: missis quattuor spiculatoribus eum decollari mandauit. Quorum tres verba eius pacifica audientes: adeo sunt compuncti: quod ad pedes eius procidentes venient postulabant. Quartus vero cum eum decollasset a demonio arripit et in igne prolectus exurit.

Ex pleto biennio audiuit hebronius corpus sancti miraculis illustrari: et inuidens missum item ad videndum si sic veritas se haberet. Qui

veniens et sanctum corpus deridens: ac tumbam calce percussens statim a demonio innatus expiravit. Deinde hebronius simus et sanctus presiderat: gladio nequiter occisus est. Passio horum martyrum agitur. vi. non. octobris. Qui

passi sunt circa annum dñi.cccccccxx.

De sanctis Eleutherio et aliis innumerabilibus martyribus, *Lap. xliii.*